

Pro Logos

Flavius Laurian Duverna

Pro Logos

Când din cerurile-nalte, ai venit prin întrupare
Într-o lume de păcate, ce se-află-n neascultare,
O! Isuse-ai demonstrat că-n planul de mântuire
Logosul e neschimbat, prin superba-Ți dăruire
Pentru care s-a făcut un plan de răscumpărare!

Lumile ce-au fost create, și-așezate în Galaxii
Au putut ca să-nțeleagă, că mărețele principii,
Ce au dragostea la bază și nu pot fi desființate
Au cerut Jertfa curată, de la Golgota în moarte
Spre-a-ntări și a susține,...ordinea din veșnicii.

Pentru întregul Univers, Logosul e-al vieții far
Cu-a sa mare împlinire pe crucea de la Calvar,
Unde-n crizele durerii, ai strigat cu glasul stins:
„Eli, Eli Sabactani”! de al morții chin cuprins
Anunțând lumii începutu-mpărăției cea de har!

Taina de veacuri ascunsă ce venea din veșnicie
Prin Jertfirea de la cruce și-alte lumi acum o știe,
C-a fost Logosu-ntrupat, că în marea suferință,
Ai pus capăt morții crude la Golgota-n biruință
Pregătind salvarea lumii, din cumplita tragedie!

Și în moarte, peste moarte ai călcat a ei putere
Când supus fără cârtire, ca un miel la junghiere,
Ridicat pe lemnul crucii, între cer și-ntre pământ
Lumilor ai demonstrat, că faci voia Celui Sfânt
Și c-aduci la-ndeplinire marea și scumpa-nfiere!

Tuturor ce în credință către Tine-acum privesc
Tu le-acorzi neprihănirea, veșmântul albu ceresc,
Cel mai sfânt mărgăritar, rodul Jertfei salvatoare
Hotărâtă și-mplinită-n planul de răscumpărare
Al iubirii nepătrunsă, pentru neamul omenesc!

Astfel prin Logos ai devenit Luceafărul dimineții,
Cel ce cheile-acum ține și-ale morții și-ale vieții,
Și prin sângele vărsat, poți acum să mijlocești
Sus la tronul harului, pentru om să-l mântuiești
Să-i redai ca la-nceput,...vârsta-n zorii tinereții!

Mare Preot peste veacuri după sfânta rânduială,
A lui Melhisedec slujbă, prin cerească învoială,
Săvârşeşti fără-ncetare până harul se va-nchide,
Şi a milei uşă sfântă nimeni n-o va mai deschide
Căci în ceruri s-oncheia în cărţi orice socoteală!

A fost mare şi prea lung timpul cel de aşteptare
Pentru-a termina lucrarea, mântuirii în răbdare,
Să poţi din nou să aduci, lumea cea primejduită
Pe făgaşul salvagădării, în ordinea cea stabilită
Bulversată de vrăjmaş, prin marea sa răsculare!

Când iarăşi vor fi create cerul şi pământul nou,
Când rănilor ce-ai primit, vor fi un veşnic ecou
Al dramaticelor lupte, din cea mai grea tragedie,
Prin Logos vei străluci, pentru timp şi veşnicie
Purtând pe lângă-alte titluri şi pe-acela de Erou!

Flavius Laurian Duverna